

CURIERUL CREȘTIN

ORGAN OFICIAL AL EPARHIEI DE CLUJ—GHERLA ȘI A MARAMUREȘULUI.
 CU UN ADAOS NEOFICIAL.

Abonamentul pe un an 200 Lei. Apare de 2 ori pe lună. Inserțiuni se primesc după învoială

PARTEA OFICIALĂ

pentru

EPARHIA MARAMUREȘULUI

IULIU

*din îndurarea lui Dumnezeu și grația Sfântului Scaun Apostolic
 al Romei Episcop român unit de Cluj—Gherla,
 Administrator Apostolic al Eparhiei Maramureșului,*

Veneratului Cler și iubitului popor credincios al acestei Eparhii, Dar și Bine-
 cuvântare dela Dumnezeu Tatăl Nostru și dela Domnul Isus Hristos.

Venerați Frați și Preaiubiți Fii!

Iată mirele vire. Eșiți întru întîmpinarea lui! Ceasul întrării în mijlocul Vostru a Părintelui Episcop Alexandru, rânduit vouă de Pronia cerească, prin glasul sfântului Părinte dela Roma, urmașul sfântului Apostol Petru, pe care Domnul și-a zidit Biserica sa, se apropie. În 30 Ianuarie c., praznicul Sfinților „Trei Ierarhi”, va fi consacrat întru Episcop prin punerea mânilor Inalt Prea Sfințitului Mitropolit al nostru Vasile, în Catedrala mitropolitană a Blajului strebuu.

Imbrăcat cu puterea d. sus a darului Arhieriei lui Hristos, va grăbi în mijlocul turmei cuvântătoare pentru a-și ocupa Scaunul v'ădicesc, la praznicul luminat al *Intîmpinării Domnului* în Catedrala din Baia-Mare.

În aceeaș zi, amăsurat slujbei noastre de Administrator Apostolic al Eparhiei Maramureșului, plinind cuvântul Sfântului Părinte Papa dela Roma, voi lăsa să se cetească de pe amvonul Catedralei în fața poporului Literile Apostolice de numire, și prin aceasta voi trece păstoria și cărmuirea Eparhiei Maramureșului Celui rânduit de Domnul.

În ziua consacării Păstorului Vostru, Venerați Frați și Prea Iubiți Fii, întreagă eparhia să înalțe rugăciuni fierbinți cătră Atotputernicul, ca să reverse toată bogăția darului ceresc asupra Alesului său, înșiruindu-l, cu puterea Sa dumnezeiească, între marii ierarhi ai Bisericii sale sfinte.

Bogat în dar și puternic întru Domnul, sosit în mijlocul Vostru apropiați-Vă cu drag și dați îmbrățișarea credinței și a dragostei sufletului Vostru Părintelui, care la chemarea Domnului, vine să-și închine toată puterea sufletului său binelui sufletelor Voastre.

Am fost fericit să cunosc tăria credinței Voastre și am simțit căldura dragostei Voastre. Comori neprețuite pentru sufletul unui părinte și mângâiere fără nume.

Disciplină exemplară v'a împodobit pe toți; mai mult decât disciplină și ascultare: *dragostea*, care este legătura desăvârșirii, cum ne spune marele Apostol al neamurilor.

Nici n'am socotit mai mare bine pentru Biserică, pentru că ea este și va fi izvor a tot binele, izvor de putere neînvingătoare.

Glasul sufletului meu, care cu dragoste s'a apropiat de voi, a aflat adânc răsunset în sufletele Voastre, Scumpi Frați și Preaiubiți Fii. Și am fost mângâiat, cum cuvânt omenesc nu poate spune.

Pentru aceea, în acest ceas de despărțire, primiți Voi toți, Frați buni și Fii credincioși, mulțumita și recunoștința sufletului meu înduioșat, pentru că m'ați ajutat cu toții, cu alipirea voastră plină de dragoste, să port sarcina grea chiar și umerilor îngerești, sarcina grijei Bisericii lui Hristos, a mântuirii sufletelor Voastre.

Tot cuvântul și toată lucrarea ce m'am silit să-o duc la zidirea Bisericii lui Hristos, am așezat-o pe această temelie nestricată a dragostei sufletului Vostru.

„Dragostea nu pierie niciodată“.

Aceasta scumpă moștenire o las urmașului meu.

Întru această dragoste fiească și creștinească dați îmbrățișarea caldă a sufletului Vostru Celui ce vine întru numele Domnului.

Tăria credinței Voastre și căldura sufletului Vostru să fie temelie nestricată a vieții vlădiciei noi a Maramureșului.

Cu icoana scumpă a Voastră a tuturor mă despart de Voi cu trupul, petrecând pururea în mijlocul Vostru cu sufletul, care atât de fericit s'a simțit fiind cu Voi.

Rom. XX. 32. „Și acum Fraților Vă încredințez pe Voi lui Dumnezeu și Cuvântului darului său ce poate să Vă zidească desăvârșit și să Vă deie moștenirea între toți cei sfinți“.

Cor. II. 11. „La urmă Fraților: bucurați-Vă.

Fiți desăvârșiți, mângâiați-vă, una gândiți, trăiți în pace și Dumnezeu dragostei și al păcii va fi cu Voi“.

Cor. I. XVI. 23. 24. „Darul Domnului Isus cu voi“.

„Dragostea mea cu voi cu toți întru Hristos Isus. Amin“.

Dat în Gherla, în ziua sfântului Apostol Timoteiu, anul Domnului 1931, al Episcopatului nostru al XIV-lea.

Dr. Iuliu Hossu,
Episcop de Cluj—Gherla,
Administrator Apostolic al Eparhiei
Maramureșului.

Nr. 155. M.

Aceasta pastorală se va citi din partea Onorat Frățiilor Voastre poporului credincios în Dumineca proximă.

Numiri.

Mult Onoratul *Iosif Stan*, paroh-protopop onorar în *Borșa* beneficiul inferior (D. Vișeuului) este numit în aceeaș calitate la parohia *Someșodorhei*, (D. Noțigului).

Gherla, la 17 Ian. 1931.

Nr 106 M.

Onoratul *Gavril Mariș*, preot nou-hirotonit, este numit administrator local la parohia *Borșa*, beneficiul inferior, (D. Vișeuului).

Gherla, la 17 Ian. 1931.

Nr, 107. M.

PARTEA OFICIALĂ

pentru

EPARHIA DE CLUJ—GHERLA**Numiri.**

Onoratul *Alexandru Ungur*, paroh în *Bogata de sus*, este numit în aceeaș calitate la parohia *Pruni* (D. Olpretului).

Din șed. konz. 7 Ian. 1931.

Nr. 99.

Onoratul *Ioan Nagy*, paroh în *Bidiu* este numit în aceeaș calitate la parohia *Rusul de jos* (D. Becleanului).

Din șed. konz. 23 Dec. 1930.

Nr. 2569 C.

Onoratul *Emil Filipan*, preot nou-hirotonit este numit administrator local la parohia *Bogata de sus* (D. Vișeuului).

Din șed. konz. 7 Ian. 1931.

Nr 98.

Necrolog

Cu durere anunțăm Veneratului Cler, că Onoratul *Ioan c. Bochiș* fost paroh în *Borșa* (D. Giulei) a repausat în Domnul, în ziua de 13 Ianuarie a. c. în anul al 62 al vieții și 26 al preoției.

Onorat Frațiiile Voastre să aduceți la altarul Domnului, rugăciunile pii îndatinate pentru odihna sufletului adormitului în Hristos Frate.

Din șed. konz. 23 Ian. 1931.

Nr. 420 C.

PARTEA OFICIALĂ

pentru

AMBELE EPARHII.**Pelerinajul internațional al lucrătorilor.**

Excelsa Nunțiatură din București ne comunică, că în luna Maiu a. c. 13—15, cu Augusta aprobare a Sfântului Părinte se va aranja la Roma Pelerinajul internațional al patronilor și al muncitorilor catolici cu prilejul aniversării de 40 (patruzeci) ani a enciclicei „*Rerum Novarum*“.

Reverendisimii vicari foranei din Năsăud și Sighet, Mult Onorații și Onorații Frați, în ale căror parohii sunt constituite Reuniuni de meseriași și muncitori, vor binevoi a vesti acest pelerinaj și a invita aceste Reuniuni să-și trimită reprezentanții lor.

Din șed. konz. 17 Ian. 1931.

Nr. 2495. C.

Bacalaureatul clericilor.

La intervenția noastră Inaltul Minister al Instrucțiunii ne trimite următoarea adresă:

Nr. 179527. din 10 Ianuarie 1931.

Prea Stințite,

La adresa Prea Sfinției Voastre Nr. 2235 C.—1930, avem onoare a Vă ruga să ne înaintați tabloul Clericilor, care doresc a depune examenul de bacalaureat, cu datele personale a-le fiecăruia și cu atestarea Serviciului Instrucțiunii din Directoratul Ministerial Cluj, că nu s'au prezentat nici odată la examenul de bacalaureat, Ministrul fiind dispus a le acorda acest drept pentru sesiunile anului 1931.

p. Ministru,
ss. *Indescifrabil*

Director,
ss. *Indescifrsbil*

Invităm pe toți frații protopopi și preoți din diecezele Gherlei și a Ma-

ramureșului să vestească acest favor celor interesați și să ne înainteze de urgență datele personale și certificatul dela Directoratul Ministerial din Cluj, care se cere pentru clericii din tract ori parohie cari doresc să beneficieze de acest favor.

Aceasta pentru ca să putem întocmi și înainta fără întârziere tabloul recurențelor la Înaltul Minister. Toate aceste se referă și preoților mai tineri cari încă n-ar avea bacalaureatul.

Din șed. conz. 17 Ian. 1931.

Nr. 247.

„Păstorul și turma“.

Reverendisimul Dr. Nicolae Brînzeu, canonic în Lugoj, a scos de sub tipar volumul întâiu din Teologia Pastorală, tratând Hodegetica, adică Păstorul și Turma.

Cartea are o extenziune de 645 pagini, împărțită în trei părți.

Partea I, tratează despre păstor sau formarea preotului. — Cap. I. Preotul și chemarea lui. — Cap. II. Formarea preotului. — Cap. III. Calitățile bunului preot. — Cap. IV. Mijloacele de perfecționare ale preotului. — Cap. V. Preotul ca particular.

Partea II. La parohie. Cap. I. Obținerea parohiei. — Cap. II. Preotul în diferite relații externe. — Cap. III. Cunoașterea și ținerea în evidență a credincioșilor. — Cap. IV. Oficiul parohial. — Cap. V. Remunerația preotului de către credincioși. — Cap. VI. Construcțiile parohiale.

Partea III. Ingrijirea turmei (Hodegetica). — Partea I. Pastorația individuală. — Cap. I. Introducerea. — Cap. II. Pastorația diferitelor vârste și sexe.

— Cap. III. Pastorația diferitelor condiții profesionale și intelectuale — Cap. IV. Tratamentul celor în condiții speciale. — Cap. V. Tratamentul rătăciților în credință și a convertiților. — Cap. VI. Tratamentul păcătoșilor și îndrumarea lor pe calea îndreptării. — Cap. VII. Ingrijirea pastorală a bolnavilor. — Partea II. Pastorația colectivă. — I. A familiei. — II. a parohiei. III. Pastorația în Reuniuni și asociațiuni. Acțiunea catolică.

Autorul acestei cărți teologice de cea mai mare însemnătate practică pentru un preot-păstor sufletesc a fost multă vreme el însuși păstor sufletesc la sate, și a publicat mai multe lucrări în acest domeniu, drept aceea era cel mai indicat și competent întru compunerea și publicarea teologiei pastorale.

În urmare anunțând cu bucurie Veneratul Cler diecezan apariția acestui prim volum, căruia îi vor urma alte două volume; Didactica și Liturgica, cu toată căldura și stăruința îndemnăm Veneratul Cler diecezan să-și procure fiecare păstor sufletesc această lucrare fie din banii săi proprii cei mai în stare, iar cei mai săraci o pot procura și din banii Bisericii, dacă o permite aceasta starea casei bisericii cu învoirea senatului bisericesc, după ce aceasta carte trebuie să se găsească în biblioteca fiecărei parohii și a fiecărui preot.

Se poate procura ori dela autorul din Lugoj ori dela Librăria diecezană cu 350 Lei nelegată, iar legată 360 Lei — plus porto postal.

Dacă se procură din banii bisericii, atunci va forma proprietatea bibliotecii parohiale, inducându-se în catalogul acestei biblioteci.

Din șed. conz. 17 Ian. 1931.

Nr. 310.

Episcop Dr. Iuliu Hossu

Partea neoficiala.

Concubinarii sub raport pastoral

(Temă pentru conferința preoțimei din Vicariatul Rodnei).

Intre multele rele, care amenință și subminează temelia bisericii noastre adevărate, e și boala urită a concubinajului. Acest rău a devenit o chestiune gravă pentru biserică, dar formează și o chestiune națională și socială, căreia ar trebui să i se dea o deosebită atențiune. Cu incubarea concubinajului în mijlocul credincioșilor noștri, celula neamului nostru, familia, se distruge, viața creștinească dispăre, lăsând loc indifernetismului religios, concomitat în cele din urmă de necredință.

Atmosfera vieții publice a neamului nostru, după războiu e de tot încărcată de baccilii atâtor boale urite, atâtor dușmani, cari zdruncină moralitatea din temelie, zdruncină credința, biserica, neamul... „Nu vi se pare, că viața publică a României seamănă cu o petrecere, cu chiote nebune și dansuri sălbatice peste mormintele abia închise, peste sutele de mii de morminte? Nu vi se pare că oaspeți rotofei, cari răstoarnă praznicul în pântecel lor fără saț, seamănă cu o turmă de porci năvălită într-o grădină de crini? Nu vi se pare că vinul banchetului seamănă cu sângele morților? Nu vi se pare vouă că glia războiului nostru putrezește ca un hoit la răspântie și toată haita potâilor din largul lumii își înfige colții în câte o halcă din cadavru?” (Nichifor Crainic: Moștenitorii victoriei, în revista Lamura a. V. No. 10—11).

În haita acestor potâi, cari caută să-și înfigă colții în ce avem mai scump, viața familiară, neam și credință se înșiră și concubinarii.

Ce înțelegem sub concubinaj? Concubinajul e o însoțire între bărbat și femeie, fără binecuvântarea bisericii. Dumnezeu, la început, a rânduit ca omul să nu fie singur pe pământ, i-a dat lui soție, a așezat taina sf. Căsătorii, care e o tovărășie, o legătură între bărbat și femeie, pentru o viață întreagă, de a-și fi unul altuia ajutor, de a

crește prunci, de a lăți împărăția lui Dumnezeu. Aceasta întovărășire trebuie să fie sfântă, pecetluită cu ajutorul darului Spiritului Sfânt, cu binecuvântarea Bisericii.

Concubinarii, însă, necinstesc această taină. Se întovărășesc, se leagă așa zicând „de mână și pe lună”, sau „de probă”, — ca în părțile bănățene, și trăiesc ca fiarele pădurii, cași vitele.

Intre multele pricini, ce duc la concubinaj se pot măsura mai ales următoarele: Piedicile de căsătorie, dela cari nu se pot dispenza, credința prea puțină sau superficială, împreună cu lipsa unui mai adânc simț moral, sensualitatea, patima păcătoasă de a-și îndestuli pofta trupului, materialismul cras, ajutor casnic, rușinea de a rămânea fată bătrână.

Toate aceste pricini își pot avea remediile lor. Dacă concubinajul în cele sufletești ar fi cuprins de un mai adânc simț moral, dacă ar fi străbătut de un mai puternic duh de credință și ascultând de sfatul doftorului sufleteș s'ar putea ridica din boala urâtă în care zace și din mocirla în care a căzut, căci piedicile de căsătorie, dacă sunt motivate, se pot delătura, sensualitatea și pofta de avere se pot înfrâna iar ajutorul casnic se poate câștiga, legal.

Dar concubinajul, în cele mai multe cazuri, trece peste aceste suplișirii și cu încăpăținare persistă în păcatul său. Nu ieă în socoteală cuvântul Scripturii: „Cinstită este căsătoria întru toate și patul nespurcat iar pe curvari și pe preacurvari îi va judeca Dumnezeu [Evrei 13, 4]... „Dacă Domnul nu zidește casă, înzădar se ostenesc cei ce o zidesc.” [Ps. 126, 1]... și „fără de mine nu puteți face nimica” [Io. 5, 5]... Nu se „nevoiesc a păzi unirea Spiritului prin legătura păcii” [Efez. 4, 3]. Nu caută la rușinea și batjocura de care sunt înconjurați, nu caută la atâtea nenorđirci derivate din însoțirea lor, la tragedii familiare, ce le în-

lănțuie, — despărțiri dese după bunul plac, — cu urmări triste ce apasă pe copiii nevinovați, rămași fără căpătăiu, și nu iea în socoteală în sfârșit cuvântul bisericii, care dorește să-l împace cu Dumnezeu, să-l înșire între membrii și fiii ei credincioși.

Față de atari păcătoși, în cele mai multe cazuri și încăpăținați, care va fi tratarea preotului sub raport pastoral? Anticipez; atâtor instrucțiuni date de biserica noastră, procedura preotului în lupta pentru stărpirea acestui rău va fi iubirea împreună cu răbdarea deplină, căci Dumnezeu ne rabdă îndelung pe noi nevrând ca să piară cineva, toți să vină la pocăință" [2, Petru 3, 9].

Fără de iubire și răbdare toată munca preotului e zădarnică, fără de rod. Să nu aplicăm, după cum bine accentuază autorul articolului „Mai multă viață" din „Unirea" anului trecut: „numai rigoarea odioasă, fără să compenzăm suferințele lor cu bogatele daruri spirituale, ce le revarsă observarea aceleiași legi",... căci „lovindu-se ei [concubinarii] de colțurile dure ale legilor noastre aduse cu altă intențiune, se vor răni, și în loc de a se înălța, vor cădea și mai rău. Neputând suferi rigoarea legii, pe care ne-au avut prilej s'o îndrăgească, vor trece la eretici, cari îi vor ușura de aceasta sarcină, anulând legea sf. evanghelii. [No. 15 din 12 April].

Preotul în tratarea concubinarii de cele mai multe ori cade între Scylla și Carybdis. Totuși în munca sa îndelungată și sistematică, împreună cu iubire și răbdare, va ajunge la rezultate satisfăcătoare.

Sinodul arhiepiscopesc, ținut în Blaj la 17—18 Septembrie 1889, pentru estirpirea concubinajelor, a stabilit 6 puncte, ordonate de Prea Veneratul Ordinariat din Gherla ca puncte de mănecare și pentru conferința mea. În aceasta materie, sinoadele arhiepiscopice mai nouă, ca cel din 12 Mai 1904, și din celelalte dieceze, au dat unele întregiri.

1. Față de concubinarii, în genere, trebuie să observăm multă prudență și precauțiune. În cateheze, în predici sistematice, acolo unde acest păcat grasează, preotul

într'una să țină la suprafață credința bisericii noastre despre taina sf. Căsătorii. Datorința slujbei îi impune ca să prevină desfacerea căsătoriilor și pe soții învrăjbiți să-i împace.

Concubinarii prin faptul că duc o viață păcătoasă pe față, în văzul celorlalți credincioși, sunt păcătoși publici. Preotul prudent dela început nu va proceda în contra lor pe față cu admonieri aspre, fără, cu precauțiune le va descrie mărimea păcatului în care au căzut și trăiesc, punându-le în vedere cu blândeță să caute să desfacă legătura neiertată, ori să se cunune cât mai curând. Le va ridica simțul de cinste, ambiție și demnitate omenească. Va căuta și va lua în considerare apoi toate împrejurările cari i-a dus la acest păcat, ce situație ocupă în mijlocul celorlalți credincioși și cum sunt ei priviți de aceștia în viața de toate zilele. Provocarea dintr'odată, cerută de ordinul sinodal, în duhul vremii lăsat de războiul trecut, e greu a se aplica.

2. Dacă recercarea de a desface legătura păcătoasă, ori de a se cununa, întimpină piedici, preotul va căuta de ce natură sunt. Va proceda, în urmare, la înlăturarea lor prin mijlocirea dela Ordinariat respective dela autoritatea civilă competentă.

Cele mai multe cazuri de concubinaj, la noi în Vicariat, le formează soții de căsătorie, ale căror căsătorie legiuită nu e desfăcută. Pricini de neînțelegeri familiare, anticipate de căsătoria silită, fără dragoste, mai mult din interese de rudenie și avere, au dus și duc la concubinajele satelor noastre. Sunt dese cazurile, când soții de căsătorie, în primele zile după căsătorie se despart și se fac concubinarii, ajungând la bătrânețe încunjurați de copiii numeroși. Alți concubinarii unesc două rânduri de copii, cărora le mai adaog copii născuți din concubinaj. E zădarnică provocarea în aceste cazuri la desfacerea legăturii neiertate. Preotul, însă va căuta după piedici și le va înlătura, unind pe cei păcătoși cu binecuvântarea bisericii.

Cum procedăm cu concubinarii, ale căror piedeci spre căsătorie nu le putem înlătura și concubinajul lor nu e motivat? În acest caz are loc provocarea, dar cu

*Unirea Nr. 15 din 12 April 1930.

desfacerea legăturii păcătoase. la blândețe, și față de renitența concubinarilor procedăm canonic.

3. Sărăcia nu e piedică pentru căsătoria concubinarilor și cu atât mai mult rușinea de a primi binecuvântarea bisericii. In atari cazuri preotul să nu pună spiritul în slujba materiei.

4. Sunt puține cazurile la noi, când concubinarii, fără piedeci, trăiesc legătura neiertată, neavând dorința de a contrage căsătoria înaintea sf. altar. In alte părți sunt mai dese: La noi nu se fac căsătorii „de probă”, nici nu ne întâlnim cu concubinari minori. Totuși unde ne întâlnim cu atari, cari din renitență ori nepăsare refuză binecuvântarea bisericii, vom proceda amăsurat sf. canoane. Cuvântul blând al preotului în descrierea mărimii păcatului în care au căzut, va premerge asprimei prescrise de sf. canoane. Concubinarii vor fi făcuți atenți pentru urmările păcatului lor. Li se va arăta scandalul lăntuit în mijlocul credincioșilor, dorința bisericii de a se împăca cu ei, de a-i ridica din ticăloșia în care au căzut și a-i înșira între membrii ei. Nu aflu potrivit să li se pună termen de întoarcere, ci preotul cu răbdare, cu prudență pastorală, să stăruiască într'una pentru încetarea vieții lor păcătoase. In urmare, nu e binevenită nici amenințarea cu pedepse bisericești și cu atât mai vârtos cererea după ajutorul puterii administrative civile, căci e în detrimentul însăși a cauzei.

5. Dacă, însă, toate nizuințele și îndemnul preotului vor fi zădarnice, și „acea vor perservera și mai departe în conviețuirea păcătoasă, cu caritatea și gravitatea cuvenită unui păstor de snflete, — prescrie instrucțiunea dată de sinodul arhiediecezan, — plin de mahnire le va declara, că dacă ei nu se vor întoarce, el nu le va sfinți casa la Bobotează, nu-i va mai admite la sărutarea crucii, nu-i va unge cu uleu sfințit, nici nu-i va stropi cu apă sfințită la sărbători, și ca pe niște păcătoși publici nu-i va putea deslega în sf. mărturisire, nici admite la sf. cuminecătură, ba încă nu-i va putea primi nici la funcțiunea onorifică de patrini. nici de mărturie la căsătorie și la altele de felul acesta, iar muierii după naștere nu-i va putea da binecu-

vântarea îndatinată, și va trebui sa le deneghe chiar și înmormântarea bisericească, dacă vor muri fără a se fi îndreptat și fără a-și fi manifestat vre-odată cugetul de a satisface poruncilor bisericești”.

In aplicarea acestor pedepse preotul să fie cu cea mai mare băgare de seamă. Să se uite la circumstanțele ușorătoare. Mai ales la tratarea concubinarilor publici pe patul de moarte să fie cu cea mai mare considerare. Păstorul bun aleargă și caută oaia cea rătăcită până în ceasul cel din urmă, când o poate găsi și o va întoarea la turma din care s'a pierdut. Aici munca zădarnică din trecut i se va rebonifica, și răsplăti.

6. In cazurile speciale, deși temeinic studiate din punct de vedere pastoral, nu le poate rezolva, preotul, — spune instrucțiunea, la timp va cere deslușiri dela Prea Venerat Ordinariat.

Aceasta e procedura în tratarea concubinarilor sub raport pastoral, cerută de ordinele consistoriale. In espunerea lor am fost cu considerare la concubinarii ținutului nostru, precum și la împrejurările locale între cari trăiesc. Poate se vor găsi cazuri de concubinaj în parohiile unor Frați, de cari nu am cunoștință. In legătură cu cele amintite de mine se pot aduce în discuție pentru completarea procedurii.

Peste tot procedura în tratarea concubinarilor cum am amintit mai sus, îl pune pe preot între Scylla și Carybdis. Părerea mea, în tratarea acestora, e aceeași, cu închierea articolului „Mai multă vieță”: „Tu preot unit ferește-te să nu te lovești de nici una din aceste două stânci amenințătoare, ci plutește spre limanul mântuirii, cu corăbioara ce ți s'a încredințat, prin mijloc, unde apa e limpede și străvezie, adâncă și liniștită, fără nici un pericol. Dacă realitatea e dură, puneți în ea tot sufletul tău de preot și cearcă să o spiritualizezi! Fă-o cât se poate mai ideală!”

Gavril Bichigoan,
protopop on.

Diverse.

Rectificare. În articolul privitor la consacrarea întru Episcop a Monsignorului Dr. Alexandru Rusu, publicat în partea neoficială din numărul ultim al revistei noastre, prin o regretabilă greșală s'a scris, că „noul prelat va fi ridicat la înalta demnitate de episcop de către Excelența Sa Dr. Valeriu Traian Frențiu Arhiepiscopul Orăzii și de către Prea Sfințitul Episcopii Dr. Iuliu Hossu al Clujului și al Gherlei și Dr. Alexandru Nicolescu al Lugojului, cari vor săvârși actul consacrării”. Or, de fapt actul consacrării noului Episcop va fi săvârșit de către Excelența Sa Părintele Mitropolit Dr. Vasile Suciu, asistat de ceilalți Episcopi sufragani.

Fiind această întrelăsare provenită dintr'o simplă greșală, prin acestea o îndreptăm.

Se împlinesc 1900 ani dela Conciliul din Efes. (431—7931). În anul acesta se împlinesc 1500 ani dela Conciliul din Efes (431) în care — contra greșitelor afirmații ale Patriarhului Nestorie din Constantinopole — s'a proclamat maternitatea divină a Preacuratei Fecioare Maria. Greșeala lui Nestorie stătea în susținerea, că precum în Isus Hristos sunt două naturi, una dumnezeiască și cealaltă omenească, tot așa sunt și două persoane, dumnezeiască și omenească, iar Preacurata Fecioară Maria nu e Mama lui Hristos-Dumnezeu ci Maica lui Hristos-omul. Aceste afirmații greșite au fost propagate din amvonul catedralei din Constantinopol, și poporul la auzul acestor erezii a izbucnit în protest și a părăsit catedrala și n'a voit să între în ea până ce păstorul fals nu a fost depus. La auzul acestor erezii, papa Celestiu dă delegație episcopului Ciril din

Alexandria de a forța pe Nestoriu de a-și retrage afirmațiile greșite. Ciril în 431 convoacă — cu învoirea Papei — un sinod în Efes și-l invită pe Nestor să revină asupra greșelei. La refuzul lui Nestor; conciliul l-a depus din scaunul episcopal din Constantinopol și a stabilit că în Isus Hristos este o singură persoană, iar Preacurata Maria este *Maica lui Dumnezeu* — de Dumnezeu Născătoare.

Cu prilejul celui de al 15 centenar dela acest conciliu Papa, Piu XI a adresat o scrisoare Eminenței Sale Card *Luigi Sincero*, secretarul Sacrei Congregații „Pro Ecclesia Orientali”, ca să prăznuiască acest eveniment cu toată stîmna cuvenită.

LA LIBRĂRIA DIECEZANĂ, Gherla

se află de vânzare

Stropi de Rouă

de *Dr. Alexandru Nicolescu*, Episcopul Lugojului. — Prețul 100 Lei.

Minunile Lui Isus

Explicate în omilii, trad. de *Dr. George Fireza*. — Prețul 120.

Istoria unui Suflet

editura sf. Unire. — Prețul 100 Lei

Momente din Viața Bisericii unite în ultimii zece ani

de *I. Georgescu*. — Prețul 100 Lei.

Cărți de rugăciuni:

Mângâierea ereștinului de Genț. — Prețul 85 Lei

Calea Ceriului. — Prețul 30 Lei.

Vie împărăția Ta. — Prețul 40 Lei

Conducătorul. — Prețul 20 Lei.

Toate cărțile se vînd în prețul indicat fără de porto care se va plăti ulterior.